

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)
zo 14. apríla 2005 *

Vo veci C-110/03,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES,

podaná na Súdny dvor 10. marca 2003,

Belgické kráľovstvo, v zastúpení: pôvodne A. Snoecx, neskôr E. Dominkovits, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci D. Waelbroeck a D. Brinckman, avocats, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

proti

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Rozet, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorú v konaní podporuje:

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: K. Manji,
splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia A. Borg Barthet,
J.-P. Puissochet, J. Malenovský (spravodajca) a U. Lõhmus,

generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 29. septembra 2004,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 16. decembra 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Belgické kráľovstvo svojou žalobou navrhuje zrušenie nariadenia Komisie (ES) č. 2204/2002 z 5. decembra 2002 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES o štátnej pomoci pre zamestnanosť (Ú. v. ES L 337, s. 3; Mim. vyd. 05/004, s. 273 a oznámenie o oprave Ú. v. ES 349, s. 126, ďalej len „napadnuté nariadenie“).
- 2 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 19. septembra 2003 bolo vyhovené návrhu na vstup Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska ako vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie Európskych spoločností. Tento členský štát listom z 24. novembra 2003 oznámil, že sa vzdáva predloženia vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania.

Právny rámec

- 3 Článok 89 ES stanovuje:

„Na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom môže Rada kvalifikovanou väčšinou vydať akékoľvek nariadenia potrebné na uplatnenie článkov 87 a 88 a najmä môže stanoviť podmienky uplatnenia článku 88 ods. 3) ako aj uviesť druhy pomoci, ktoré sú vyňaté z tohto postupu.“

4 Článok 136 ES uvádza:

„Spoločenstvo a členské štáty... majú za cieľ podporovať zamestnanosť pracovníkov, zlepšovať životné a pracovné podmienky tak, aby sa dosiahlo ich zosúladenie pri zachovaní dosiahnutej úrovne, primeraná sociálna ochrana, sociálny dialóg, dialóg medzi sociálnymi partnermi, rozvoj ľudských zdrojov so zreteľom na permanentne vysokú zamestnanosť a boj proti vylučovaniu z trhu práce.

...“

5 Podľa ustanovení článku 137 ods. 1 ES v znení predchádzajúcom Zmluve z Nice:

„Vzhľadom na dosiahnutie cieľov článku 136 spoločenstvo podporuje a dopĺňa činnosti členských štátov v nasledovných oblastiach:

- zlepšenie najmä pracovného prostredia na ochranu zdravia a bezpečnosti pracovníkov,
- pracovné podmienky,
- informovanosť pracovníkov a porád s pracovníkmi,

- začlenenie osôb vylúčených z trhu práce bez toho, aby bol dotknutý článok 150,
- rovnosť medzi mužmi a ženami s ohľadom na príležitosti trhu práce a zaobchádzanie v práci.“

6 Po uvedení toho, že Rada v zásade rozhoduje kvalifikovanou väčšinou, článok 137 ods. 3 ES stanovuje:

„Rada však rozhoduje jednomyselne... v týchto oblastiach:

...

- finančné príspevky na podporu zamestnanosti a na vytváranie pracovných miest, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia týkajúce sa sociálneho fondu.“

7 Odôvodnenie č. 4 nariadenia Rady (ES) č. 994/98 zo 7.mája 1998 o uplatňovaní článkov [87] a [88] Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva na určité kategórie horizontálnej štátnej pomoci (Ú. v. ES L 142, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 312) stanovuje:

„... Komisia uplatnila články [87] a [88] zmluvy v početných rozhodnutiach a... tiež vyjadrila svoju politiku v množstve správ,... vo svetle značnej skúsenosti Komisie s uplatňovaním článkov [87] a [88] zmluvy a všeobecných textov vydaných Komisiou

na základe týchto ustanovení, je primerané, s ohľadom na zabezpečenie efektívneho dohľadu a zjednodušenie administratívy, bez oslabenia monitoringu Komisie, aby bolo Komisii umožnené deklarovať prostredníctvom nariadení, v oblastiach kde má Komisia dostatočné skúsenosti na vymedzenie všeobecných kritérií zlučiteľnosti, že určité kategórie pomoci sú zlučiteľné so spoločným trhom podľa jedného alebo viacerých ustanovení článku [87] ods. 2 a 3 zmluvy a že sú vyňaté z postupu podľa jej článku [88] ods. 3.“

- 8 Odôvodnenie č. 5 nariadenia č. 994/98 je formulované takto:

„... nariadenia o skupinových výnimkách zvýšia transparentnosť a právnu istotu...“

- 9 Podľa článku 1 nariadenia č. 994/98:

„1. Komisia môže prostredníctvom nariadení prijatých v súlade s postupmi stanovenými v článku 8 tohoto nariadenia a v súlade s článkom 92 zmluvy vyhlásiť, že nasledujúce kategórie pomoci by mali byť zlučiteľné so spoločným trhom a nie sú predmetom požiadaviek oznamovania v článku 93 ods. 3 zmluvy:

- a) pomoc v prospech:

...

iv) zamestnanosti a školenia;

...

2. Nariadenia uvedené v odseku 1 špecifikujú pre každú kategóriu pomoci:

a) účel pomoci;

b) kategórie beneficentov;

c) prahy vyjadrené buď v intenzite pomoci vo vzťahu k súboru odôvodnených nákladov alebo formou maximálnych čiastok pomoci;

d) podmienky upravujúce kumuláciu pomoci;

e) podmienky monitoringu tak, ako je špecifikovaný v článku 3.

...“

10 Napadnuté nariadenie bolo prijaté na základe nariadenia č. 994/98.

11 Podľa článku 1 napadnutého nariadenia:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje na systémy, ktoré tvoria štátnu pomoc v zmysle článku 87 (1) Zmluvy a ktoré poskytujú pomoc pri tvorbe pracovných príležitostí, pri prijímaní znevýhodnených pracovníkov a pracovníkov so zdravotným postihnutím alebo na krytie dodatočných nákladov pri zamestnávaní pracovníkov so zdravotným postihnutím.

2. Toto nariadenie sa uplatňuje na pomoc vo všetkých sektoroch...

Toto nariadenie sa nevzťahuje na žiadnu pomoc v uhoľnom baníctve alebo lodiarskom priemysle, ani na žiadnu pomoc zameranú na tvorbu pracovných miest v zmysle článku 4 poskytovanú v sektore dopravy. Takáto pomoc naďalej ostáva predmetom oznamovacej povinnosti voči Komisii v súlade s článkom 88 (3) Zmluvy.

...“

12 Článok 2 tohto nariadenia stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

...

f) „znevýhodnený pracovník“ znamená osoba, ktorá patrí do kategórie, ktorá má ťažkosti pri vstupe na trh práce bez pomoci, t. j. osoba spĺňajúca aspoň jedno z týchto kritérií:

i) osoba mladšia ako 25 rokov alebo osoba, ktorá pred menej než dvoma rokmi ukončila denné štúdium a ktorá predtým nezískala svoje prvé pravidelne platené zamestnanie;

...

viii) dlhodobo nezamestnaná osoba, t. j. osoba, ktorá je nezamestnaná 12 z predošlých 16 mesiacov alebo šesť z predošlých osem mesiacov v prípade osôb do 25 rokov;

...“

13 Podľa ustanovení článku 3 ods. 1 napadnutého nariadenia:

„1. Podľa článku 9 systémy pomoci spĺňajúce všetky podmienky tohto nariadenia sú kompatibilné so spoločným trhom v zmysle článku 87 (3) Zmluvy a sú vyňaté z oznamovacej povinnosti podľa článku 88 (3) Zmluvy za predpokladu, že:

a) pomoc, ktorá by sa mohla poskytnúť podľa tohto systému, spĺňa všetky podmienky tohto nariadenia;

b) systém obsahuje výslovný odkaz na toto nariadenie a cituje jeho názov a odkaz na príslušný Úradný vestník Európskych spoločenstiev, kde bolo uverejnené.“

14 Článok 4 ods. 1 až 3 tohto nariadenia nazvaný „Vytváranie pracovných miest“, stanovuje:

„1. Systém pomoci pre tvorbu pracovných miest a každá pomoc, ktorá by sa mohla poskytnúť podľa tohto systému, spĺňajú podmienky odsekov 2, 3 a 4.

2. Ak sa vytvoria pracovné miesta v oblastiach alebo v sektoroch, ktoré nie sú oprávnené na regionálnu pomoc podľa článku 87 (3) písm. a) a c) v okamihu poskytnutia pomoci, intenzita hrubej pomoci nepresiahne:

a) 15 % v prípade malých podnikov;

b) 7,5 % v prípade stredne veľkých podnikov.

3. Ak sa vytvoria pracovné miesta v oblastiach a v sektoroch, ktoré sú oprávnené na regionálnu pomoc podľa článku 87 (3) a) a c) a v okamihu poskytnutia pomoci intenzita čistej pomoci nepresiahne príslušný limit regionálnej investičnej pomoci určenej na mape používanej v čase poskytnutia pomoci, tak ako bola schválená

Komisiou pre každý členský štát: na tento účel sa berie ohľad okrem iného na multisektorový rámec pre regionálnu pomoc veľkým investičným projektom.

...“

- 15 Oznámenie Komisie — Multisektorový rámec pre regionálnu pomoc veľkým investičným projektom z 19. marca 2002 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 70, s. 8, ďalej len „multisektorový rámec“) vo svojom bode 27 upravuje najmä zákaz pomoci pre investičné projekty v odvetví železiarstva.

- 16 Podľa článku 4 ods. 4 a článku 5 napadnutého nariadenia:

„4. Limity stanovené v odsekoch 2 a 3 sa vzťahujú na intenzitu pomoci vypočítanú ako percento mzdových nákladov v priebehu dvoch rokov, počas ktorých sa vytvorili pracovné miesta na základe týchto podmienok:

- a) vytvorené pracovné miesta musia predstavovať čistý nárast počtu zamestnancov v danej prevádzke a v podniku v porovnaní s priemerom za posledných 12 mesiacov;
- b) vytvorené pracovné miesta sa zachovávajú počas najmenej troch rokov alebo dvoch rokov v prípade MSP [malých a stredných podnikov] a

- c) noví zamestnaní pracovníci, ktorí predstavujú výsledok tvorby pracovných miest, nikdy predtým nemali prácu alebo stratili alebo strácali [práve strácajú — *neoficiálny preklad*] svoju predošlú prácu.

5. Ak sa poskytuje pomoc na tvorbu pracovných miest podľa systému vyňatého podľa tohto článku, môže sa poskytnúť dodatočná pomoc v prípade prijatia znevýhodneného alebo zdravotne postihnutého pracovníka v súlade s podmienkami ustanovenými v článku 5 alebo 6.“

- 17 Článok 5 tohto nariadenia nazvaný „Prijímanie znevýhodnených a zdravotne postihnutých pracovníkov“ stanovuje:

„1. Systémy pomoci prijímania znevýhodnených a zdravotne postihnutých pracovníkov podnikmi a každá pomoc, ktorá by mohla byť poskytnutá podľa tohto systému, spĺňajú podmienky odsekov 2 a 3.

2. Hrubá intenzita všetkej pomoci súvisiacej so zamestnávaním znevýhodneného alebo zdravotne postihnutého pracovníka alebo pracovníkov, vypočítaná ako percento z mzdových nákladov v priebehu jedného roka po prijatí, nepresiahne 50 % v prípade znevýhodnených pracovníkov alebo 60 % v prípade zdravotne postihnutých pracovníkov.

...“

- 18 Článok 6 napadnutého nariadenia nazvaný „Dodatočné náklady na zamestnávanie pracovníkov so zdravotným postihnutím“ stanovuje

„1. Systémy pomoci pre zamestnávanie zdravotne postihnutých pracovníkov a každá pomoc, ktorá by mohla byť poskytnutá podľa tohto systému, spĺňajú podmienky odsekov 2 a 3.

2. Pomoc spolu s každou pomocou poskytnutou podľa článku 5 nepresiahne úroveň potrebnú na kompenzáciu akejkoľvek zníženej produktivity vyplývajúcej zo zdravotného postihnutia pracovníka alebo pracovníkov a na kompenzáciu nasledujúcich nákladov:

- a) náklady na úpravu priestorov;
- b) náklady na zamestnávanie personálu, ktorý trávi pracovný čas výhradne pomocou zdravotne postihnutému pracovníkovi alebo pracovníkom;
- c) náklady na úpravu alebo získanie zariadenia na ich využitie,

ktoré presahujú tie, ktoré by mal príjemca v prípade, keby zamestnal zamestnancov, ktorí nie sú zdravotne postihnutí, v priebehu akejkoľvek doby, počas ktorej je zdravotne postihnutý pracovník alebo pracovníci skutočne zamestnaný.

...“

- 19 Potom, čo napadnuté nariadenie vo svojich odsekoch 2 a 3 upresňuje, že v zásade nie je možné kumulovať pomoc poskytnutú podľa systémov vyňatých článkom 4 s ďalšou štátnou pomocou v zmysle článku 87 ES, článok 8 ods. 4 toho istého nariadenia stanovuje:

„Ako výnimka z odsekov 2 a 3 sa pomoc poskytovaná podľa systémov vyňatých podľa článkov 5 a 6 tohto nariadenia môže kumulovať s ďalšou štátnou pomocou v zmysle článku 87 (1) Zmluvy alebo s ďalším financovaním spoločenstva spojeným s tými istými nákladmi vrátane pomoci poskytovanej podľa systému vyňatého článkom 4 tohto nariadenia, ktorá je v súlade s odsekmi 2 a 3, za predpokladu, že táto kumulácia nepovedie k hrubej intenzite pomoci presahujúcej 100 % mzdových nákladov v priebehu akéhokoľvek obdobia, počas ktorého sú pracovník alebo pracovníci zamestnaní.“

- 20 Článok 9 ods. 4 napadnutého nariadenia uvádza:

„Systémy pomoci na podporu prijímania kategórií pracovníkov, ktorí nie sú znevýhodnení v zmysle článku 2f), ostávajú predmetom oznamovacej povinnosti podľa článku 88 (3) Zmluvy, ak nie sú vyňaté podľa článku 4. Pri oznamovaní členské štáty predložia Komisii na zhodnotenie argumenty dokazujúce, že príslušní pracovníci sú znevýhodnení. So zreteľom na uvedené skutočnosti sa uplatňuje článok 5.“

- 21 Článok 3 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 70/2001 z 12. januára 2001 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy ES na štátnu pomoc malým a stredným podnikom obsahuje ustanovenie analogické k článku 3 ods. 1 napadnutého nariadenia, ktorého znenie bolo uvedené v bode 13 tohto rozsudku.

- 22 Pokiaľ ide o štátnu pomoc pre malé a stredné podniky, článok 4 nariadenia č. 70/2001 uvádza:

„1. Pomoc na investovanie do hmotného a nehmotného majetku vnútri alebo mimo Spoločenstva je zlučiteľná so spoločným trhom v zmysle článku 87 (3) zmluvy a je oslobodená od oznamovacej povinnosti na základe článku 88 (3) zmluvy, ak spĺňa podmienky odsekov 2 až 6.

...

6. V prípadoch, keď sa pomoc vypočíta na základe vytvorených pracovných miest, čiastka pomoci sa vypočíta ako percento mzdových nákladov za obdobie dvoch rokov z pracovných miest vytvorených podľa týchto podmienok:

- a) vytvorenie pracovných miest je spojené s realizáciou projektu investovania do hmotného alebo nehmotného majetku. Pracovné miesta sa vytvoria do troch rokov od uskutočnenia investície;
- b) investičný projekt zabezpečí čistý prírastok počtu zamestnancov v danom podniku v porovnaní s priemerom za predošlých dvanásť mesiacov a

c) vytvorené pracovné miesta sa zachovajú počas obdobia najmenej piatich rokov.“

O žalobe

- 23 Belgické kráľovstvo uvádza na podporu svojho návrhu na zrušenie napadnutého nariadenia tri žalobné dôvody.
- 24 Prvý žalobný dôvod je založený na porušení rozsahu splnomocnenia udeleného nariadením č. 994/98, ktoré spočíva v tom, že napadnuté nariadenie: nezabezpečuje dosiahnutie cieľa transparentnosti a právnej istoty stanoveného v odôvodnení č. 5 nariadenia č. 994/98 (prvá časť) a sprísňuje režim pomoci na zamestnanosť, hoci podľa nariadenia č. 994/98 Komisia mala právomoc len na kodifikovanie existujúcej praxe (druhá časť).
- 25 Druhý žalobný dôvod je založený na porušení všeobecných zásad práva Spoločenstva, a to zásad subsidiarity, proporcionality, koherencie činností Spoločenstva a zásady zákazu diskriminácie.
- 26 Tretí žalobný dôvod je založený na porušení Zmluvy, ktoré spočíva v tom, že po nadobudnutí účinnosti článku 137 ods. 3 ES zavedeného do Zmluvy Amsterdamskou zmluvou už napadnuté nariadenie nemohlo byť prijaté na základe nariadenia č. 994/98.

O prvom žalobnom dôvode

O prvej časti prvého žalobného dôvodu

- 27 Prvou časťou prvého žalobného dôvodu belgická vláda vytýka napadnutému rozhodnutiu nedostatok zrozumiteľnosti. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že aj keď sa žalobca skutočne odvoláva na nedostatok zrozumiteľnosti, čo je zrejmé aj z názvu žalobného dôvodu založeného na porušení nariadenia č. 994/98, táto výhrada sa v skutočnosti týka porušenia všeobecnej zásady právnej istoty. Zo samotného obsahu žaloby totiž vyplýva, že belgická vláda výslovne vytýka napadnutému rozhodnutiu, že „porušilo zásadu právnej istoty“, a navyše sa pri formulácii tejto výhrady odvoláva na judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa tejto všeobecnej zásady. Nakoniec sa táto vláda pri uvedení nasledujúceho žalobného dôvodu odvoláva na porušenie viacerých „ďalších“ všeobecných právnych zásad.
- 28 Ak sa uvedená vláda v tejto súvislosti odvoláva na odôvodnenie č. 5 nariadenia č. 994/98, ktoré uvádza, že „nariadenia o skupinových výnimkách zvýšia transparentnosť a právnu istotu“, robí tak len s cieľom presadiť spomínanú všeobecnú zásadu.
- 29 Je teda potrebné preskúmať túto výhradu ako výhradu, ktorá sa týka všeobecnej zásady právnej istoty.
- 30 Je namieste pripomenúť, že zásada právnej istoty predstavuje základnú zásadu práva Spoločenstva, ktorá vyžaduje najmä, aby právna úprava bola zrozumiteľná a určitá, aby osoby podliehajúce súdnej právomoci mohli jednoznačne poznať svoje práva a povinnosti a podľa toho konať (pozri rozsudky z 9. júla 1981, *Gondrand Frères a Garancini*, 169/80, Zb. s. 1931, a z 13. februára 1996, *Van Es Douane Agenten*, C-143/93, Zb. s. I-431, bod 27).

- 31 Keďže je však právnenému predpisu vlastný určitý stupeň neurčitosti, pokiaľ ide o jeho význam a rozsah, je potrebné obmedziť sa v rámci žaloby, ako je tá v prejednávanej veci, v ktorej Belgické kráľovstvo zakladá svoje výhrady v podstate na hypotetických situáciách, na preskúmanie toho, či predmetný právny akt trpí takou nejednoznačnosťou, ktorá vytvára prekážku tomu, aby tento členský štát mohol s dostatočnou určitosťou vyriešiť prípadné pochybnosti o rozsahu alebo význame napadnutého nariadenia.
- 32 Po prvé, podľa belgickej vlády vyplýva nedostatok zrozumiteľnosti z čiastočnej kolízie ustanovení napadnutého nariadenia s ustanoveniami obsiahnutými v rôznych textoch Spoločenstva, ako sú Usmernenia o národnej regionálnej pomoci z 10. marca 1998 (Ú. v. ES C 74, s. 9; Mim. vyd. 08/001, s. 226, ďalej len „usmernenia“), multisektorový rámec, ako aj nariadenie č. 70/2001.
- 33 Na úvod je potrebné konštatovať, že napadnuté nariadenie bolo prijaté na základe nariadenia č. 994/98, a že podľa článku 249 ES má záväzný účinok a všeobecný dosah. Usmernenia a multisektorový rámec naopak nemajú právny základ ani v Zmluve, ani v právnom akte prijatom na základe Zmluvy. Z toho vyplýva, že v prípade kolízie majú ustanovenia napadnutého nariadenia prednosť pred ustanoveniami usmernení alebo multisektorového rámca (pozri, pokiaľ ide o rozsah usmernení vo vzťahu k ustanoveniam Zmluvy, rozsudky z 5. októbra 2000, Nemecko/Komisia, C-288/96, Zb. s. I-8237, bod 62, a zo 7. marca 2002, Taliansko/Komisia, C-310/99, Zb. s. I-2289, bod 52).
- 34 Zrozumiteľnosť napadnutého nariadenia nie je zasiahnutá ani čiastočnou kolíziou jeho oblasti pôsobnosti a podmienok zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom, ktoré upravuje na jednej strane s oblasťou pôsobnosti nariadenia č. 70/2001 a podmienkami zlučiteľnosti, ktoré sú v ňom obsiahnuté.

- 35 Belgická vláda tvrdí, že nejasnosť vyplýva najmä z rozdielu týkajúceho sa jednej zo spomínaných podmienok zlučiteľnosti obsiahnutej v oboch nariadeniach, ktorá sa týka doby, počas ktorej musia byť zachované vytvorené pracovné miesta v prípade schémy pomoci pre malé a stredné podniky. Článok 4 ods. 4 písm. b) napadnutého nariadenia totiž vyžaduje dobu dvoch rokov, hoci táto istá doba je v článku 4 ods. 6 písm. c) nariadenia č. 70/2001 stanovená na päť rokov.
- 36 Na úvod je potrebné uviesť, že obe tieto nariadenia sú navzájom nezávislé a sledujú rozličné ciele. Ani ďalšie podmienky zlučiteľnosti, ktoré obsahujú, najmä so zreteľom na článok 4 ods. 4 písm. c) napadnutého nariadenia a článok 4 ods. 6 písm. a) nariadenia č. 70/2001, a ani ich oblasti pôsobnosti sa teda celkom nezhodujú. V tejto súvislosti je s prihliadnutím na článok 3 ods. 1 napadnutého nariadenia a článok 3 ods. 2 nariadenia č. 70/2001 zrejmé, že schéma pomoci je zlučiteľná so spoločným trhom a vyňatá z oznamovacej povinnosti, ak zodpovedá buď oblasti pôsobnosti a všetkým podmienkam napadnutého nariadenia, vrátane tej, ktorá je obsiahnutá v jeho článku 4 ods. 4 písm. b), alebo oblasti pôsobnosti a všetkým podmienkam nariadenia č. 70/2001, vrátane tej, ktorá je obsiahnutá v jeho článku 4 ods. 6 písm. c).
- 37 Je teda nutné konštatovať, že belgická vláda nepreukázala, že súčasná existencia vyššie uvedených textov Spoločenstva, ktoré sa navyše dopĺňajú, uberať zo zrozumiteľnosti samotného napadnutého rozhodnutia.
- 38 Po druhé, belgická vláda tvrdí, že definícia oblasti pôsobnosti napadnutého nariadenia nie je zrozumiteľná, pretože hospodárske odvetvia, ktoré nemôžu využívať pomoc na vytvorenie pracovných miest podľa článku 4 ods. 3 uvedeného nariadenia, sú odlišné od tých, ktoré sú uvedené v jeho článku 1, ktorý vymedzuje oblasť pôsobnosti toho istého nariadenia a vylučuje z nej niektoré tieto odvetvia.

- 39 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že článok 1 napadnutého nariadenia vymedzuje jeho všeobecnú oblasť pôsobnosti, zatiaľ čo článok 4 ods. 3 toho istého nariadenia sa týka len schém pomoci na tvorbu pracovných miest v regiónoch a oblastiach, ktoré môžu využívať regionálnu pomoc. Z toho vyplýva, že článok 4 ods. 3 treba vo vzťahu k článku 1 považovať za *lex specialis*, takže tento článok 4 má prednosť pred článkom 1 v situáciách, na úpravu ktorých je osobitne určený. Oblasť pôsobnosti napadnutého nariadenia je teda zbavená akejkoľvek nejednoznačnosti.
- 40 Po tretie, belgická vláda vytýka nedostatok zrozumiteľnosti definícii znevýhodneného pracovníka, obsiahnutej v článku 2 písm. f), i) napadnutého nariadenia, podľa ktorej k tejto kategórii pracovníkov patrí „osoba mladšia ako 25 rokov alebo osoba, ktorá pred menej než dvoma rokmi ukončila denné štúdium a ktorá predtým nezískala svoje prvé pravidelne platené zamestnanie“. Táto definícia neupresňuje, či mladé osoby, ktoré majú menej ako 25 rokov, sú znevýhodnené ako také, alebo či musia ešte splniť ďalšie kritérium týkajúce sa neexistencie prvého pravidelného plateného zamestnania.
- 41 Je potrebné analyzovať toto ustanovenie ako ustanovenie, ktorého cieľom je umožniť využívanie štátnej pomoci osobám, ktoré zažívajú ťažkosti pri svojom prvom vstupe na trh práce po ukončení denného štúdia, keďže tieto osoby môžu byť posudzované zamestnávateľmi ako menej produktívne vzhľadom na úplný nedostatok ich pracovných skúseností.
- 42 Z účelu tohto ustanovenia teda vyplýva, že osoba patrí do kategórie znevýhodnených pracovníkov, ak kumulatívne spĺňa dve kritériá. Na jednej strane musí mať najviac 25 rokov alebo, subsidiárne, ak je staršia, musela ukončiť svoje denné štúdium pred menej než dvoma rokmi. Na strane druhej si ešte nesmela nájsť prvé pravidelne platené zamestnanie.

- 43 Tento výklad je potvrdený preskúmaním ďalších ustanovení článku 2 napadnutého nariadenia. Definícia znevýhodneného pracovníka uvedená v článku 2 písm. f), viii) toho istého nariadenia sa totiž rovnako odvoláva na osoby mladšie ako 25 rokov, ale predpokladá existenciu predchádzajúceho zamestnania nasledovaného dlhým obdobím bez zamestnania, ktoré znevýhodňuje mladých pracovníkov pri ich pokusoch vrátiť sa na trh práce. Táto ďalšia definícia teda zaraďuje osoby mladšie ako 25 rokov do kategórie dlhodobo nezamestnaných. Ak by teda Komisia zamýšľala považovať mladé osoby mladšie ako 25 rokov za znevýhodnené výlučne na základe ich veku, tieto osoby by neboli uvedené v ďalšej definícii, ktorá ich špecificky zaraďuje do kategórie dlhodobo nezamestnaných.
- 44 Článok 2 písm. f), i) napadnutého nariadenia teda nemožno považovať za postihnutý takým nedostatkom zrozumiteľnosti, ktorý by bol v rozpore so zásadou právnej istoty.
- 45 Po štvrté, belgická vláda vytýka napadnutému nariadeniu nedostatok zrozumiteľnosti, pokiaľ ide vzťahy medzi článkom 4 upravujúcim pomoc na tvorbu pracovných miest, článkom 5, ktorý sa týka pomoci na prijímanie znevýhodnených a zdravotne postihnutých pracovníkov, a článkom 6, ktorý sa vzťahuje na trvalú pomoc na zamestnávanie zdravotne postihnutých pracovníkov. Podľa tejto vlády uvedené nariadenie zrozumiteľne neurčuje, ktoré podmienky sa uplatnia v prípade pomoci zodpovedajúcej súčasne kritériám stanoveným v dvoch z týchto článkov.
- 46 Je potrebné konštatovať, že zo všeobecnej štruktúry a účelu napadnutého nariadenia vyplýva, že výnimky uvedené v týchto článkoch majú odlišné ciele, a že podmienky zlučiteľnosti, ktoré sú v nich stanovené, sú v zásade navzájom nezávislé. Pokiaľ teda pomoc spĺňa podmienky jedného z týchto článkov, je zlučiteľná so spoločným trhom

nezávisle od toho, že by mohla takisto spĺňať podmienky ďalšieho z týchto článkov. Pokiaľ ide o článok 8 ods. 4 napadnutého nariadenia, aj keď za určitých podmienok umožňuje kumuláciu pomoci spĺňajúcej kritériá viacerých ustanovení, nemení tým podmienky pre poskytnutie tejto pomoci obsiahnuté v každom z nich. Vzťah medzi článkami 4, 5 a 6 napadnutého nariadenia teda nevykazuje žiadnu nejednoznačnosť.

47 Po piate, belgická vláda vytýka nedostatok zrozumiteľnosti článku 8 ods. 4 prvému pododseku napadnutého nariadenia. Na jednej strane toto ustanovenie neuvádza, či regionálna pomoc na tvorbu pracovných miest môže predstavovať „ďalšiu štátnu pomoc“ v zmysle uvedeného článku 8 ods. 4 prvého pododseku, a teda byť kumulovaná s pomocou poskytovanou na základe článkov 5 a 6 toho istého nariadenia až do intenzity hrubej pomoci vo výške 100 % mzdových nákladov, alebo či túto pomoc treba považovať za pomoc na zamestnávanie v zmysle článku 5 a kumulovať sa až do intenzity hrubej pomoci vo výške 50 alebo 60 % mzdových nákladov, ako to uvádza toto posledne uvedené ustanovenie. Na druhej strane výraz „v priebehu akéhokoľvek obdobia, počas ktorého sú pracovník alebo pracovníci zamestnaní“ neumožňuje zistiť, či sa v prípade zdravotne postihnutých alebo znevýhodnených pracovníkov odvoláva na celú dobu ich zamestnávania alebo výlučne na dobu, počas ktorej podnik musí zachovávať pracovné miesto, teda obdobie dvoch alebo troch rokov uvedené v článku 4 ods. 4 písm. b) napadnutého nariadenia, alebo obdobie dvanástich mesiacov uvedené v článku 5 ods. 3 písm. b) rovnakého nariadenia.

48 Pokiaľ ide o výraz „ďalšia štátna pomoc“, tento neobsahuje žiadne obmedzenie a uvedené pomoci môžu preto byť regionálnou pomocou na tvorbu pracovných miest. Ďalej, pokiaľ ide o výraz „v priebehu akéhokoľvek obdobia, počas ktorého sú pracovník alebo pracovníci zamestnaní“, je potrebné konštatovať, že belgická vláda nepredložila žiadny dôkaz na podporu tvrdenia, podľa ktorého by sa tento výraz mohol vzťahovať aj na obdobie, počas ktorého musí podnik zachovávať pracovné miesto. Takýto výklad treba navyše vylúčiť s prihliadnutím na porovnanie znenia rôznych jazykových verzií predmetného textu, najmä anglickej verzie („period for

which the worker or workers are employed“), francúzskej verzie („toute période d’emploi“), nemeckej verzie („während der Beschäftigung des oder der betreffenden Arbeitnehmer“), španielskej verzie („período de contratación de los trabajadores“), ako aj talianskej verzie („periodo di occupazione dei lavoratori considerati“). Uvedený výraz sa teda jednoznačne vzťahuje na obdobie, počas ktorého je pracovník so zdravotným postihnutím alebo znevýhodnený pracovník skutočne zamestnávaný.

- 49 Po šieste, belgická vláda sa domnieva, že napadnuté nariadenie vytvára nejasnosť, keď sa vo svojom článku 4 ods. 3 odvoláva na pojem intenzity čistej pomoci, zatiaľ čo v zásade používa pojem intenzity hrubej pomoci. Je totiž náročné premietnuť túto hrubú intenzitu do intenzity čistej.
- 50 Je však namieste uviesť, že belgická vláda neuplatnila žiadne určité tvrdenie, ktoré by malo konkrétnym spôsobom preukázať túto náročnosť. S jej výhradou teda nemožno súhlasiť.

O druhej časti prvého žalobného dôvodu

- 51 Belgická vláda tvrdí, že napadnuté nariadenie nerešpektovalo ani podmienky článku 1 nariadenia č. 994/98, ani cieľ tohto nariadenia, ktoré vyžadujú, pokiaľ ide o kritériá zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom, aby Komisia jednoducho kodifikovala svoju skôr existujúcu prax, a v dôsledku toho vylučujú prijatie nových prísnejších kritérií.

52 Najsôr je potrebné uviesť, že nič v znení uvedeného článku 1 neumožňuje potvrdiť, že Komisia bola povinná určiť kritériá zlučiteľnosti v úplnom súlade so svojou predchádzajúcou praxou, bez možnosti ich zmeny. Toto ustanovenie totiž iba všeobecne uvádza, že nariadenie o výnimkách týkajúce sa pomoci na zamestnanosť musí určiť limity pomoci a podmienky kumulácie pomoci, bez toho, aby sa vyjadrovalo ku konkrétnemu obsahu uvedených kritérií.

53 Z odôvodnenia č. 4 tohto nariadenia navyše vyplýva, že veľké skúsenosti Komisie v oblasti štátnej pomoci na zamestnávanie len podnietili Radu, aby Komisiu splnomocnila na definovanie kritérií zlučiteľnosti. Komisia bola teda skutočne implicitne vyzvaná, aby využila túto prax pri určovaní ich obsahu. Zákonné splnomocnenie udelené Radou však nemožno vykladať tak, že vyzýva Komisiu, aby sa obmedzila na výlučnú a jednoduchú kodifikáciu svojej predchádzajúcej praxe a aby nevyužila svoje skúsenosti na určenie nových, aj prísnejších, kritérií, než sú existujúce kritériá.

54 Navyše skutočnosť, že nariadenie č. 994/98 nepredpokladá prijatie prechodných adaptačných opatrení s cieľom zosúladiť existujúce schémy pomoci s novými kritériami vyplývajúcimi z napadnutého nariadenia, nemôže, v rozpore s tvrdením belgickej vlády, spôsobiť obmedzenie právomoci zverenej Komisii. Prijatie nových pravidiel vzťahujúcich sa na novú pomoc totiž nemá žiadny dopad na existujúce schémy pomoci, takže prechodné opatrenia by boli zbytočné. Navyše neexistuje konkrétny vzťah medzi rozsahom vykonávacej právomoci a existenciou alebo neexistenciou prechodných adaptačných ustanovení v splnomocňovacom nariadení.

55 Je teda potrebné zamietnuť prvý žalobný dôvod.

O druhom žalobnom dôvode

O prvej časti druhého žalobného dôvodu

- 56 Belgická vláda tvrdí, že napadnuté nariadenie porušuje zásadu právnej istoty, podľa ktorej musí byť právny akt zrozumiteľný a predvídateľný, pričom sa obmedzuje na tvrdenie, že napadnuté nariadenie sa vzťahuje na schémy, ktoré predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES, bez toho, aby definovalo pojem štátna pomoc. Keďže dôsledkom neexistencie takejto definície je navyše podriadenie opatrení na podporu zamestnanosti povinnosti oznámenia Komisii, a keďže sa tak nezohľadňujú ústavné zvláštnosti členských štátov, a zvlášť regionalizácia niektorých z nich, napadnuté nariadenie porušuje aj zásadu subsidiarity a zásadu proporcionality.
- 57 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že článok 7 ods. 1 druhý pododsek ES požaduje, aby každá inštitúcia konala v medziach právomocí, ktoré jej zveruje Zmluva.
- 58 V danom prípade Rada nariadením č. 994/98 zverila Komisii právomoc vyhlásiť, že niektoré kategórie pomoci sú zlučiteľné so spoločným trhom a nepodliehajú oznamovacej povinnosti. S ohľadom na článok 87 ES sa teda Rada obmedzila na to, že Komisiu splnomocnila vykonať odsek 3 uvedeného článku uvádzajúci výnimky zo zásady nezlučiteľnosti pomoci podľa odseku 1 toho istého článku. Rada naopak Komisii nezverila žiadnu právomoc vykladať článok 87 ods. 1 ES, ktorý definuje pojem štátnej pomoci. Komisia teda nemala právomoc poskytnúť záväznú a všeobecnú definíciu pojmu štátnej pomoci. Konala teda v medziach svojich právomocí, a preto neporušila všeobecné zásady právnej istoty, subsidiarity a proporcionality.

O druhej časti druhého žalobného dôvodu

- 59 Belgická vláda tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušilo najskôr zásadu proporcionality tým, že vo svojom článku 2 písm. f) stanovuje taxatívny zoznam kategórií znevýhodnených pracovníkov, ktorí môžu byť príjemcami pomoci poskytovanej na základe jeho článku 5. Vnútroštátne orgány sú tak totiž zbavené možnosti uskutočňovať skutočnú politiku opätovnej integrácie všetkých znevýhodnených pracovníkov, keďže niektorí z nich patria do týchto kategórií z dôvodu miestnych zvláštností, ale nezodpovedajú definícii uvedenej v napadnutom nariadení.
- 60 Spomínaná definícia uvádza, že znevýhodnený pracovník je „osoba, ktorá patrí do kategórie, ktorá má ťažkosti pri vstupe na trh práce bez pomoci, t. j. osoba spĺňajúca aspoň jedno z [jedenástich] kritérií“, ktoré sú vymenované taxatívnym spôsobom a ktoré napríklad zahŕňajú mladé osoby, migrujúcich pracovníkov alebo dlhodobo nezamestnané osoby.
- 61 Porušenie zásady proporcionality predpokladá, že akt Spoločenstva ukladá subjektom práva povinnosť, ktorá prekračuje hranice toho, čo je vhodné a potrebné na dosiahnutie cieľa sledovaného týmto aktom.
- 62 Napadnuté nariadenie pritom nepodmieňuje opatrenia v prospech pracovníkov, na ktorých sa nevzťahuje jeho definícia znevýhodnených pracovníkov, žiadnou novou povinnosťou. Tým, že nezdôrazňuje tieto opatrenia, zachováva pre nich oznamovaciu povinnosť už uloženú článkom 88 ods. 3 ES. Komisia teda neporušila zásadu proporcionality.

- 63 Belgická vláda sa ďalej domnieva, že stanovením uvedeného taxatívneho zoznamu kategórií znevýhodnených pracovníkov Komisia navyše porušila zásadu koherencie činností Spoločenstva z dôvodu, že napadnuté nariadenie značne prekáža vnútroštátnym politikám trhu práce, ktorých podporu Komisia okrem toho zamýšľa.
- 64 Je potrebné konštatovať, že Komisia je povinná dodržiavať koherenciu medzi článkami 87 ES a 88 ES a ďalšími ustanoveniami Zmluvy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, Zb. s. I-3203, bod 42).
- 65 Medzi tieto ustanovenia patrí článok 127 ES, ktorý stanovuje, že Spoločenstvo prispieva k vysokej úrovni zamestnanosti podporovaním spolupráce medzi členskými štátmi, podporou a podľa potreby aj doplňovaním ich opatrení v tejto oblasti. Rovnako sa podľa tohto ustanovenia pri definovaní a uskutočňovaní činností a politik Spoločenstva berie do úvahy cieľ vysokej úrovne zamestnanosti.
- 66 Komisia teda musí dbať na potrebnú koherenciu medzi svojou politikou v otázke pomoci a činnosťou Spoločenstva v otázke zamestnanosti.
- 67 Komisia však má v otázke štátnej pomoci širokú voľnú úvahu, ktorej výkon zahŕňa hodnotenia hospodárskej a sociálnej povahy, ktoré musia byť vykonávané v kontexte Spoločenstva (pozri rozsudky z 21. marca 1991, Taliansko/Komisia, C-303/88, Zb. s. I-1433, bod 34, a z 19. septembra 2000, Nemecko/Komisia, C-156/98, Zb. s. I-6857, bod 67). To platí predovšetkým vtedy, keď si Komisia želá uviesť do súladu

cieľ zaistenia neskreslenej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu s inými cieľmi Spoločenstva, ako je napríklad podpora zamestnanosti.

- 68 Pokiaľ má Komisia takúto významnú voľnosť uváženia, Súdny dvor pri preskúmaní zákonnosti výkonu tejto právomoci nemôže nahradiť svojím vlastným posúdením v tejto oblasti posúdenie príslušného orgánu, ale musí sa obmedziť na preskúmanie toho, či nie je posúdenie tohto orgánu postihnuté zjavným pochybením alebo zneužitím právomoci, alebo či tento orgán zjavne neprekročil hranice svojej voľnej úvahy (pozri rozsudky z 5. októbra 2000, Nemecko/Komisia, už citovaný, bod 26, a z 12. marca 2002, Omega Air a i., C-27/00 a C-122/00, Zb. s. I-2569, bod 64).
- 69 V prejednávanej veci je potrebné konštatovať, že belgická vláda nepredložila žiadny dôkazný prostriedok na preukázanie, že úvaha Komisie je postihnutá takými vadami. S touto výhradou teda nemožno súhlasiť.

O tretej časti druhého žalobného dôvodu

- 70 Belgická vláda sa domnieva, že napadnuté nariadenie porušuje zásadu zákazu diskriminácie tým, že zachováva predchádzajúce schémy pomoci skôr schválené Komisiou, ale na druhej strane zavádza zreteľne prísnejší režim pre nové schémy pomoci. Ak Komisia zamýšľala zaviesť prísnejšie kritériá zlučiteľnosti, uvedené

zásada vyžadovala, aby Komisia prijala potrebné opatrenia s cieľom uviesť do súladu existujúcu pomoc s napadnutým nariadením.

- 71 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry zásada rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (rozsudky z 9. septembra 2004, Španielsko/Komisia, C-304/01, Zb. s. I-07655, bod 31, a zo 14. decembra 2004, Swedish Match, C-210/03, Zb. s. I-11893, bod 70).
- 72 V prejednávanej veci napadnuté nariadenie zaobchádza rovnako s poskytovaním pomoci na základe schém zavedených po nadobudnutí jeho účinnosti. Vytvára naopak nerovnosť zaobchádzania medzi poskytovaním pomoci v rámci schém vyhlásených Komisiou za zlučiteľné pred nadobudnutím jeho účinnosti a poskytovaním pomoci na základe schém uskutočňovaných v súlade s novými podmienkami zlučiteľnosti, ktoré sú stanovené uvedeným nariadením. Samotná Komisia totiž nepopiera, že toto nariadenie stanovuje niektoré podmienky zlučiteľnosti, ktoré sú prísnejšie než tie, ktoré sa zachovávali v jej predchádzajúcej praxi.
- 73 Takéto zaobchádzanie je však objektívne odôvodnené. Komisii na jednej strane nemožno odňať možnosť stanoviť prísnejšie podmienky zlučiteľnosti, ak to vyžaduje vývoj spoločného trhu a cieľ zaistenia nesekreslenej hospodárskej súťaže na tomto trhu. Na druhej strane nemožno jednotným spôsobom uviesť do súladu existujúce schémy pomoci s novými podmienkami zlučiteľnosti podľa napadnutého nariadenia bez zohľadnenia konania podľa článku 88 ods. 1 a 2 ES. Takýmto prístupom by sa v skutočnosti uvedenému nariadeniu priznali spätné účinky. Tým by sa zasiahlo do zásady právnej istoty a legitímnej dôvery dotknutých osôb.

74 Komisia teda neporušila zásadu zákazu diskriminácie.

75 Je preto potrebné zamietnuť druhý žalobný dôvod.

O treťom žalobnom dôvode

76 Belgická vláda tvrdí, že napadnuté nariadenie porušuje Zmluvu z toho dôvodu, že sa zakladá na právnom základe, ktorý už nie je platný. Amsterdamská zmluva totiž potom, čo bolo prijaté nariadenie č. 994/98, zaviedla nový článok 137 ods. 3, ktorý zveruje Rade právomoc prijímať opatrenia týkajúce sa finančných príspevkov na podporu zamestnanosti. Z toho vyplýva, že splnomocnenie udelené Komisii nariadením č. 994/98 prestalo existovať, pokiaľ ide o otázku, na ktoré sa vzťahuje uvedený článok. Belgická vláda pre prípad potreby vznáša námietku nezákonnosti proti tomuto nariadeniu, ktoré predstavovalo právny základ napadnutého nariadenia pre rozpor s ustanoveniami Amsterdamskej zmluvy, ktoré nedovoľujú takúto delegáciu právomoci prostredníctvom nariadenia Rady. Z rovnakých dôvodov článok 137 ods. 1 ES vylučuje prijatie opatrení týkajúcich sa integrácie pracovníkov vylúčených z trhu práce.

77 Najskôr je potrebné konštatovať, že aj za predpokladu, že by cieľom splnomocnenia udeleného Radou Komisii bola podpora zamestnanosti, cieľom tohto splnomocnenia vyplývajúceho z právnej úpravy by nebolo zbaviť Radu jej právomocí podľa článku 137 ES.

78 Ani zmena posledne uvedeného ustanovenia Amsterdamskou zmluvou nemá žiadny dopad na prejednávanú vec. Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry v rámci systému právomocí Spoločenstva musí byť voľba právneho základu aktu

založená na objektívnych skutočnostiach, ktoré môžu podliehať súdnemu preskúmaniu. Medzi tieto skutočnosti patrí predovšetkým cieľ a obsah aktu (pozri najmä rozsudky zo 4. apríla 2000, Komisia/Rada, C-269/97, Zb. s. I-2257, bod 43, a z 30. januára 2001, Španielsko/Rada, C-36/98, Zb. s. I-779, bod 58).

- 79 Ak preskúmanie aktu Spoločenstva preukáže, že tento akt sleduje dvojaký účel alebo má dva zložky, a ak je možné jeden z týchto účelov alebo jednu z týchto zložiek označiť ako hlavnú alebo prevažujúcu, zatiaľ čo druhá je iba doplňujúca, akt musí byť založený iba na jednom právnom základe, teda na tom, ktorý vyžaduje hlavný alebo prevažujúci účel alebo zložka (pozri najmä rozsudky z 23. februára 1999, Parlament/Rada, C-42/97, Zb. s. I-869, body 39 a 40, ako aj Španielsko/Rada, už citovaný, bod 59).
- 80 Ak aj teda nariadenie č. 994/98 a napadnuté nariadenie majú dopad na podporu zamestnanosti, ich hlavným cieľom je určiť, ktorá pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, a vyňať túto pomoc z oznamovacej povinnosti. Tieto nariadenia teda vykonávajú predovšetkým článok 87 ods. 3 ES, ktorý uvádza, že určitá pomoc, sledujúca ciele všeobecného záujmu, sa môže považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom, pokiaľ jej ciele odôvodňujú narušenie hospodárskej súťaže.
- 81 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Rada platne prijala nariadenie č. 994/98 na základe článku 94 Zmluvy ES (teraz článok 89 ES), a že toto nariadenie mohlo predstavovať právny základ napadnutého nariadenia aj po zavedení článku 137 ES Amsterdamskou zmluvou.

- 82 Je preto potrebné zamietnuť tretí žalobný dôvod.
- 83 Keďže žiadny zo žalobných dôvodov uplatnených Belgickým kráľovstvom nebol úspešný, žaloba musí byť zamietnutá.

O trovách

- 84 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať Belgické kráľovstvo na náhradu trov konania a Belgické kráľovstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.**

Podpisy